

Udvalget holdt sit første møde den 23. oktober 1998. På mødet blev dataindsamlingsmetoden, validering af spørgeskemaet mv. diskuteret. Både Sundhedsministeriet og udvalgets øvrige medlemmer lægger stor vægt på, at kvaliteten af spørgeskemaundersøgelsen bliver høj.

Sundhedsministeriet har indgået en aftale med et konsulentfirma om gennemførelsen af spørgeskemaundersøgelsen. Til brug for undersøgelsen foreligger der på nuværende tidspunkt et udkast til spørgeskemaet, som blandt andet har været diskuteret med forskere på Københavns Universitet. I forbindelse med udarbejdelsen af det endelige spørgeskema vil flere uafhængige forskere blive inddraget. Der er samtidig en statistiker knyttet til undersøgelsen, der skal sikre, at patientstikprøven bliver tilstrækkeligt stor til at sikre repræsentativitet. Statistikerens skal samtidig opgøre undersøgelsens usikkerhed.

Samlet set føler jeg mig derfor overbevist om, at kvaliteten af spørgeskemaundersøgelsen bliver i orden. Jeg forventer i øvrigt, at undersøgelsen kan blive et godt værktøj i bestræbelserne på at højne patienttilfredsheden og kvaliteten af sygehusbehandlingerne.

Spm. nr. S 174

Til trafikministeren (15/10 98) af:

Christian Mejdahl (V):

»Kan en kommunes tekniske forvaltning afslå en ansøgning fra en kristen forening om plads til et gademøde med begrundelsen »af religiøse årsager«?»

Begrundelse

I flere tilfælde synes det at være en personlig holdning, der er udslagsgivende for tilladelse/afslag på en ansøgning om plads til et gadearrangement fra et politisk parti eller en religiøs forening.

Svar (29/10 98)

Trafikministeren (Sonja Mikkelsen):

Uden kendskab til de konkrete sager, som der henvises til i begrundelsen for spørgsmålet, må

jeg gå ud fra, at spørgsmålet tager sigte på en afgørelse truffet af en kommune som vejbestyrelse for en kommunevej.

Om sådanne afgørelser kan jeg generelt oplyse:

En vejbestyrelses overordnede opgave er at stille infrastruktur til rådighed for trafikafvikling, jf. vejlovens § 10, hvorefter den skal holde sine offentlige veje i den stand, som trafikens art og størrelse kræver.

For at varetage denne overordnede opgave har en vejbestyrelse rådgighedsretten og dermed retten til at bestemme over dens offentlige vejarealer med de begrænsninger, der følger af lovgivningen.

Brug af vejareal til almindelige trafikale formål kræver ikke tilladelse. En sådan brug er formålet med vejene. Brug af vejareal til ikke-trafikale formål kræver derimod tilladelse fra vejbestyrelsen. Dette princip kommer til udtryk i vejlovens kapitel 11, f.eks. § 102 om anbringelse af genstande m.v. på vejareal.

En afgørelse om brug af vejareal til ikke-trafikale formål beror på et konkret skøn fra vejbestyrelsens side.

Ved udøvelsen af dette skøn skal vejbestyrelsen påse, om den ønskede brug af vejarealet vil være i strid med det overordnede formål med vejene, nemlig at sikre trafikafviklingen. Vejbestyrelsen skal endvidere, som ved enhver anden skønsmæssig forvaltningsafgørelse, sikre, at afgørelsen holdes inden for rammerne af gældende lovgivning, herunder også de generelle forvaltningsretlige principper om lighed og saglighed.

Generelt kan jeg oplyse, at jeg har svært ved at forestille mig tilfælde, hvor »religiøse årsager« alene kan være en tilstrækkelig og saglig begrundelse for at afslå en ansøgning om brug af vejareal til et gademøde.

En konkret afgørelse fra en vejbestyrelse vedrørende forhold, der er omfattet af vejloven, kan påklages til Vejdirektoratet for så vidt angår retlige spørgsmål, jf. vejlovens § 4, smh. med Trafikministeriets bekendtgørelse nr. 681 af 17. september 1998. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende.

Ved behandlingen af en sådan klage kan der tages stilling til, om den pågældende afgørelse er lovlig, herunder saglig begrundet.